

Maneres d'amanir un tomàquet

«*La normalitat existeix perquè existeix el sentit comú (el menys comú dels sentits, que diuen sempre).*»

DES DE LA TERRA DOBLE, per XUS.

***Quan els que governen perden la vergonya,
els que obeeixen perden el respecte.***

**Aforisme atribuït a GEORG CHRISTOPH LICHTENBERG
(En realitat és de Jean Paul de Gondi, cardenal de Retz).**

Benvolguts *padawan*, un gran savi (de qui no en vull recordar el seu nom) afirmava temps enrere: *Els neuròtics es fabriquen el món a la seva mida i els psicòtics s'hi queden a viure.*

Cal aclarir que la neurosi i la psicosi s'assemblen en que les dues mostren un comportament d'*inadaptació* de l'individu davant de la societat. La diferència bàsica és que la neurosi no presenta lesió orgànica i la psicosi sí.

Avui dia la neurosi és un terme no massa ben vist. Per això li han canviat el nom i ha passat a dir-se *trastorn mental*, que es pot manifestar en les formes d'ansietat, estrès, fòbies, etc.

Sigmund Freud (un dels *mestres de la sospita*, juntament amb Karl Marx i Friedrich Nietzsche) afirmava que en major o menor mesura tots som neuròtics, perquè si no som neuròtics és que estem bojos. Aquesta afirmació va suposar enormes allaus de crítiques durant els segles XIX i XX. Avui dia està més o menys acceptada, en el sentit que la neurosi forma part de la conducta humana *normal*.

I què vol dir normal? Tu, *padawan*, ets normal? I jo, també ho soc? Encara que digui que provinc de la Terra Doble?

La normalitat existeix perquè existeix el sentit comú (el menys comú dels sentits, que diuen sempre). Per tant, quan un esdeveniment ens supera (com el cas actual de la CoVid19) no cal aplicar estrictament la lògica cartesiana, sinó la sensatesa; perquè com tots sabeu, no són ben bé la mateixa cosa.

Per altra banda, és cert que podem jutjar qualsevol fet per activa o per passiva; d'una manera entranyable o a distància (*teoria de l'estranyament*); des d'un punt de vista totalment subjectiu o bé tenint en compte les opinions dels altres. I també s'ha de veure si el fet que estem jutjant ha passat en una època quotidiana o en una d'exceptional.

Què vull dir amb tot això? Fàcil de copsar: quan ja hagi passat força temps d'aquesta pandèmia i tingueu més perspectiva històrica, valoreu els vostres polítics i les decisions que van prendre. Entre d'altres: confinament estricte a diferència d'altres països, estat policial Big Brother, dubtes contraproductius en l'aplicació de les mesures econòmiques, etc. Després comprovareu si aquests polítics eren normals, si eren sensats, si eren psicòtics o, descaradament, eren seguidors de la pel·lícula *Pinocchio*.

No diré cap nom, per descomptat. Us remeto a l'hemeroteca.

Després, ja decidireu a qui voteu, si és que serveix per alguna cosa.

